

10 Septembrie

**Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci.
Dupăprăznuirea Nașterii Maicii Domnului.
Sfintele martire Minodora, Mitrodora și
Nimfodora.**

UTRENIA

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeuul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeu! mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădărdit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărime înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale:

primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeuul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim:

primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești

Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **Cu** pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelilor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 5

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **Piatra**, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 5

Pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Spiritul, Care S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioșii și să I ne închinăm; că a binevoit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda, și a scula pe cei morți, întru mărită învierea Sa.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Sfintelor Martire, glas 4

Valurile cele întreite ale chinurilor și moarte amară, pentru viața cea veșnică ați schimbat, sfintelor mucenice trei fecioare, mărturisind înaintea divanurilor celor fără de lege pe Treimea cea nezidită. Pentru aceea cu sabia fiind tăiate, urmați acum Mielului celui înjunghiat și vă rugați pentru cei ce cinstesc cinstită pomenirea voastră.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Troparul Praznicului, glas 4

Nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru. Și dezlegând blestemul, a dat binecuvântare; și stricând moartea ne-a dăruit nouă viața veșnică.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 5, din Octoih

Crucea Domnului să o lăudăm, sfânta îngropare cu cântări să o cinstim și Învierea Lui să o preamărim; că a sculat pe cei morți din morminte, ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morții și tăria diavolului; și celor din iad lumină le-a răsărit.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, mort ai fost socotit, Cel ce ai omorât moartea; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deșertat mormintele; sus ostașii străjuiau mormântul, jos pe morții cei din veac i-ai înviat. Întru tot puternice și necuprinsule, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Bucură-te, munte sfânt și de Dumnezeu umblat. Bucură-te, rug însuflețit și nears. Bucură-te, ceea ce singură ești lumii punte către Dumnezeu, care treci pe cei morți la viața veșnică. Bucură-te Fecioară fără prihană, care fără ispită bărbătească ai născut Mântuirea sufletelor noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 5, din Octoih

Doamne, după Învierea Ta cea de a treia zi și după închinarea Apostolilor, Petru a grăit către Tine: Femeile au avut îndrazneală, iar eu m-am temut. Tâlharul Te numea Dumnezeu, iar eu m-am lepădat de Tine. Oare, mă vei mai mai chema acum ucenic? Sau mă vei mai face iarăși vânător al adâncului? Ci primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, în mijlocul celor osândiți Te-au pironit călcătorii de lege și cu sulița coasta Ta au împuns, o Milostive! Și îngropare ai primit, Cel ce ai sfărâmat porțile iadului și ai înviat a treia zi. Alergat-au femeile să Te vadă și au vestit Apostolilor Învierea. Preaînălțate Mântuitorule, pe care Te laudă Îngerii, binecuvântate, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Mireasă neispită de nuntă, de Dumnezeu Născătoare, care întristarea Evei în bucurie ai schimbat-o, lăudămu-te credincioșii și ne închinăm ție, că ne-ai scos din blestemul cel de demult. Și acum roagă-te neîncetat, cu totul lăudată Preasfântă, ca să ne mântuim noi.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsele a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **Pe** preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 5

De îngerească vedere spăimântându-se cu mintea Mironosițele, și prin dumnezeiasca sculare luminându-și sufletele, Apostolilor grăiau: Binevestiți între neamuri Învierea Domnului, Cel ce împreună-lucrează prin minuni și ne dăruiește nouă mare milă.

Antifoanele glasului 5

Antifonul I

Când sunt necăjit, ca David cânt Ție, Mântuitorul meu: Mântuiește sufletul meu de limba vicleană.

Fericită este viața pustnicilor, a celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt se țin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute, că însuși stăpânitor fiind, este cu adevărat unul din Treime.

Antifonul II

La munți, suflete, să ne ridicăm; mergi acolo de unde vine ajutorul.

Mâna Ta cea dreaptă, Hristoase, asupra-mi întinzându-se, de toată înșelăciunea să mă păzească.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Spiritului Sfânt, teologhisind, să-I zicem: Tu ești Dumnezeu, viață, iubire, lumină, minte; Tu ești bunătate, Tu împărățești în veci.

Antifonul III

De cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului să intrăm, de multă bucurie umplându-mă, rugăciune înalț.

În caza lui David cele înfricoșătoare se săvârșesc, că acolo este foc, care arde tot gândul cel rușinos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este vrednicia cea începătoare de viață, din Care tot ce viază se însuflețește, precum în Tatăl, ca și în Cuvântul.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 5

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

Stih: **M**ărturisi-mă-voi ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile tale.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu,
înălță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 5

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Marcu, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a III-a, a Învierii. Evanghelia după Marcu (16, 9-20)

În vremea aceea, după ce a înviat dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii, Isus S-a arătat întâi Măriei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Ea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu Dânsul și care se tânguiau și plângeau. Iar ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau pe drum, ducându-se la câmp. Și aceia, mergând, au vestit celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă, pe când cei unsprezece ședeau la masă, li S-a arătat și i-a muștrătat pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei care-L văzuseră înviat. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la toată făptura! Cel ce va crede și se va boteza se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor care vor crede, le vor urma minunile acestea: în numele Meu demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, șerpi vor lua în mână și, chiar ceva dătător de moarte de vor bea, nu-i va vătăma; peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se

vor face sănătoși. Deci, Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au predicat pretutindeni, și Domnul lucra împreună cu ei și întărea cuvântul prin minunile ce urmau. Amin.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.
Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit
și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.
Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale

mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale

și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea

ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfintelor martire Minodora, Mitrodora și Nimfodora și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 5, din Octoih
Canonul al II a al Praznicului, din Minei,
glas 8.**

**Canonul Sfintelor martire, din Minei, glas
4.**

Catavasiile Crucii, glas 8.

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 5

Irmos:

Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință.

Adunarea iudeilor, cea roditoare de spini, nepăstrând dragoste de maică spre Tine, Făcătorule de bine Hristoase, cu spini Te-a încununat pe Tine, Cel ce ai dezlegat pe începătorul neamului de pedeapsa spinului.

Ridicatu-m-ai pe mine cel căzut în groapă, plecându-Te fără cădere, Dătătorule de viață, și stricăciunea mea cea rău pătimitoare luând-o asupra Ta fără ispitire, Hristoase, cu mirul dumnezeieștii Ființe m-ai înmiresmat.

A Născătoarei

Dezlegatu-s-a blestemul, întristarea a încetat, că cea binecuvântată și cu daruri dăruită, credincioșilor bucurie a răsărit, aducând pe Hristos ca pe o floare, binecuvântare tuturor marginilor.

Canonul al II lea al Praznicului, glas 8

Celui ce a sfărâmat războaie cu brațul Său, și a trecut pe Israel prin Marea Roșie, să-I cântăm Lui ca Mântuitorului nostru Dumnezeu, că S-a preamărit.

Să dănțuiască toată făptura, să se veselească și David, căci din sămânța lui a ieșit toiag, care poartă floare pe Domnul și Mântuitorul tuturor.

Sfânta Sfintelor, încă pruncă fiind este primită în cele dinăuntru sfinte, ca să fie hrănită din mâna îngerului. Deci toți cu credință împreună să prăznuim nașterea ei.

Stearpă a fost Ana, dar totuși nu fără fii; căci din neamuri s-a rânduie mai înainte a fi maică Fecioarei, din care a răsărit Ziditorul făpturii în chip de rob.

Pe tine, mielușeaua cea neîntinată, care pe Mielul Hristos din pântecele tău L-ai adus întru ființa noastră, pe tine cea care te-ai născut din Ana, toți cu cântări te cinstim.

Canonul Sfintelor martire, glas 4

Milostiviți-ne pe Treimea cea nezidită, pe care cu bunăcredință ați propovăduit-o măritelor

Mucenițe, nouă celor ce cinstim acum dumnezeieștile voastre nevoițe, de Dumnezeu fericitelor.

Cuvintele vrăjmașului nu le-au băgat în seamă tinerele, fiind îngrădite cu arma credinței cea dumnezeiască, și au răbdat întreitele valuri ale chinurilor, și moarte fără dreptate, pentru Hristos viața tuturor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Întărindu-se cu puterea cea preaputernică a Ziditorului, au luat vitejie bărbătească preacinstitele, și au surpat pe balaurul cel mare și viclean, călcându-l cu picioarele.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca pe o cămară însuflețită, și lăcaș nepieritor, ca pe o ușă cerească, ca pe o masă dumnezeiască, ca pe un palat și scaun al Stăpânului, pe Maria cea prea Curată, cu laude să o cinstim.

Cântarea I a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Cruce însemnând Moise, lovind drept cu toiagul, Marea Roșie a despărțit, trecând pedestru Israel; iar de-a curmezișul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos, Dumnezeuul nostru, să-i cântăm, că s-a preamărit.

Canonul Învierii Cântarea III, glas 5

Irmos:

Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat neținut pe cel îngreuiat pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun și iubitor de oameni.

Fiere cu adevărat Ți-au adus cei ce au băut apă din piatră, Ție, Celui ce ai făcut minuni în pustiu, Hristoase, și oțet în loc de mană, pentru facerea de bine, Ți-au adus ca răsplată fiii cei nerecunoscători ai lui Israel.

Cei ocrotiți de demult prin nor luminos, pe Hristos-Viața în mormânt L-au pus; dar cu a Sa putere înviind, tuturor credincioșilor a dăruit strălucirea Spiritului, Care în taină umbrește de sus.

A Născătoarei

Tu, fără împreunare te-ai făcut Maică a lui Dumnezeu, a Celui ce a strălucit din Tatăl cel nestricăcios, fără dureri de maică; pentru aceasta, cu dreaptă credință te propovăduim pe tine Născătoare de Dumnezeu, căci ai născut pe Cuvântul întrupat.

Canonul al II lea al Praznicului, glas 8

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul
înălțatu-s-a fruntea mea întru Dumnezeuul meu;
lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmașilor mei;
veselitu-m-am de mântuirea Ta.

Binecuvântat este pântecul tău Ana, căci rod bun pe Fecioara ai odrăslit, cea care fără de

sămânță a născut pe Hrănitorul făpturii și Mântuitorul Isus.

Pe tine, ceea ce astăzi te-a născut Ana, toiag curat din rădăcina lui Iesei, care ai răsărit floare pe Hristos, toată făptura te ferește.

Pe tine cea mai înaltă decât toată făptura, de Dumnezeu Născătoare, arătându-te, Preacurată, Fiul tău, mărește nașterea ta cea din Ana, și pe toți îi veselește astăzi.

Hrănindu-te în Sfânta Sfintelor, Fecioară Preacurată de Dumnezeu Născătoare, mai presus te-ai arătat decât făptura, pe Ziditorul cu trup născând.

Canonul Sfintelor martire, glas 4

Fiind cu cugetul mort din nesimțirea cunoștinței, tiranul cel fărădelege, silea pe Mucenița Minodora, chinuindu-o cumplit, să se lepede de Hristos, Viața noastră a tuturor.

Judecătorul cel cumplit cu toiege îți sfărâmă mădularele, tale nesocotind că-ți împletește ție Cunună neveștejită Muceniță, ceea ce nu ți-ai clipit ochii de la privirea lui Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Prin chinuri Sfintele de trei ori fericitele Mucenițe au aflat avuție în ceruri, și laudă veșnică, apropiindu-se mai luminat de Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce te-ai arătat Fecioară curată, gonește întunericul sufletului meu; rupe lanțurile păcatelor mele; mântuiește-mă ceea ce ai născut pe Atotîndurătorul.

**Cântarea a 3-a a Catavasiilor Crucii,
glas 8**

Toiag în chip de taină se primește, căci cu odrăslirea a ales preot; iar acum, Bisericii celei mai înainte neroditoare i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere și întărire.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Praznicului, glas 4

Ioachim și Ana din defăimarea nenașterii de fii, iar Adam și Eva din stricăciunea morții au scăpat, Preacurată, prin sfântă nașterea ta. Aceasta o prăznuiește și poporul tău, de vina păcatelor mântuindu-se când strigă către tine: Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

Icosul Praznicului

Rugăciunea împreună și suspinul cel bineprimit, pentru sterpiciunea și nenașterea de fii, a lui Ioachim și a Anei, în urechile Domnului au intrat, și a odrăslit rod de viață purtător lumii; că acela rugăciune în munte a făcut, iar aceea în grădină defăimare a suferit; ci cu bucurie cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

Sedealna Sfintelor martire, glas 4

Spăimântatu-s-a de răbdarea voastră cea multă, cetele cele cerești ale slujitorilor celor fără

de trup; căci sfărâmându-vi-se fluierile cu toiege, ați suferit ca și cum altul ar fi pățimit, și moarte amară ați răbdat cu trup femeiesc, zdrobind pe balaurul cel viclean; și vi s-a primit nevoița voastră la Dumnezeu Dătătorul de viață, ca a unora ce v-ați luptat pentru credință.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Praznicului, glas 4

Fecioara Maria și Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un nor al luminii, astăzi a strălucit nouă, și din cei dreپți a ieșit spre lauda noastră. Nu se va mai osândi Adam; că Eva din legături s-a dezlegat; și pentru aceasta glăsuim strigând cu îndrăzneală către cea singură curată: Bucurie vestește nașterea ta, la toată lumea.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 5

Irmos:

Deșertarea Ta cea dumnezeiască, Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit ca să mântuiești pe unșii Tăi.

Apele cele prea amare de la Mera prin lemn le-ai îndulcit, Bunule, ca într-o icoană mai înainte închipuind precurată Crucea Ta, care a omorât gustarea cea cu păcat.

Cruce pentru lemnul cunoștinței și fiere pentru mâncarea cea dulce ai primit, Mântuitorul meu; iar pentru stricăciunea morții, sângele Tău cel dumnezeiesc Ți-ai vărsat.

A Născătoarei

Afară de împreunare ai zămislit în pânțece fără stricăciune și mai înainte de dureri ai născut, și după naștere fecioară te-ai păstrat, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Canonul al II lea al Praznicului, glas 8

Auzit-am, Doamne, auzul Tău și m-am temut; că Dumnezeu veșnic fiind, cu negrăit sfat întrupându-Te, ai ieșit din Fecioară; mărire coborârii Tale, Hristoase, mărire puterii Tale.

Nașterea cea preacurată a Născătoarei de Dumnezeu, cu psalmi și cu cântări mărimd-o credincioșii, cu credință să ne închinăm lui Dumnezeu, Cel ce fără minciună S-a jurat lui David că-i va da lui rod din coapsele sale.

Doamne, Cel ce pântecel Sarei l-ai deschis și rod la bătrâneți pe Isaac i-ai dat, Însuți și astăzi credincioasei Ana i-ai dăruit rod de naștere din pântecel sterp, pe Maica Ta cea nespurcată.

Auzit-ai, Doamne, rugăciunea mea, zis-a Ana, dându-mi rodul făgăduinței astăzi, pe cea mai înainte aleasă din toate neamurile, Preacurata și neîntinată Maică a Ta.

Împreună cu tine se bucură astăzi lumea, de Dumnezeu înțelepțită Ana; căci pe Maica Mântuitorului ai născut-o, care din rădăcina lui David odrăslind, toiag de putere ne-a adus floare pe Hristos.

Canonul Sfințelor martire, glas 4

Fiind luminată cu razele Crucii, pururea fericită Mitrodoro, spânzurându-te pe lemn, ai răbdat munca focului, și jăratecul rătăcirii cu roua dragostei lui Hristos l-ai stins.

Uitându-se cu cugetul la fața cea prealuminată a Mirelui, și socotindu-i frumusețea cea neasemănată, durerile sfărâmării fluierelor vitejește le-a răbdat, Minodora cea pururea pomenită.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Înfrumusețatu-v-ați fecioarelor, și luminat v-ați mărit, cu toții iubind pe Cuvântul cel preamărit, de a căruia dragoste fiind rănite, cu vitejie ați răbdat mulțimea chinurilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De răutatea vicleanului fiind eu omorât Preacurată, ceea ce ai născut Viața, înviază-mă;

căci la tine am năzuit, și fiind căzut la adâncimea păcatelor, scoate-mă ca o milostivă, ceea ce ești fără prihană.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina rânduiei Tale, cunoscut-am lucrurile Tale și am preamărit dumnezeirea Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 5

Irmos:

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Ia Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat.

Domnul măririi, în chip de nemărire lipindu-se de cinstire, pe lemn, de voie a fost spânzurat, purtând grijă în chip negrăit de mărirea mea cea dumnezeiască.

Tu m-ai îmbrăcat întru nesticăciune, Hristoase, gustând cu trupul stricăciunea morții fără de stricăciune și răsărind din mormânt a treia zi.

A Născătoarei

Născând tu nouă, fără de sămânță, pe Hristos, dreptatea și mântuirea, Născătoare de Dumnezeu, ai eliberat din blestem firea strămoșului.

Canonul al II lea al Praznicului, glas 8

Doamne Dumnezeul nostru, pacea Ta dă-ne-o nouă; Doamne Dumnezeul nostru, câștigă-ne pe noi; Doamne, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim.

Preamărit te-ai născut, Fecioară; în chip de negrăit ai zămislit și mai presus de fire ai născut, o, Preacurată, ceea ce nu știi de mire! Dumnezeu a primit din tine firea omenească.

Astăzi să se vesească cetele îngerilor, cu cântări să dănțuiască cei din Adam; că s-a născut

toiagul, cel ce a răsărit floare pe Hristos, singurul nostru Mântuitor.

Astăzi Eva scapă de osândă, și Adam se dezleagă de blestemul cel de demult, întru nașterea ta, Preacurată, strigând: Prin tine din stricăciune ne-am mântuit.

Mărire Ție, Celui ce ai preamărit pe cea stearpă astăzi; că a născut din făgăduință toiagul cel pururea înflorit, din care ai răsărit, Hristoase, floarea vieții noastre.

Canonul Sfințelor martire, glas 4

Gând răbdător, și cuget nebiruit arătând Mucenițele înaintea divanurilor, și-au împletit cununi de biruință.

Suferă zgârierile cele cu unghii de fier, Nimfodora spânzurându-se pe lemn, pentru dragostea Mirelui celui nemuritor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Să se laude cugetătoarele de Dumnezeu trei fecioare, cele ce sunt lăcașuri Preasfintei Treimi, și închipuire adevărată a Dumnezeirii prin unimea gândului, și a Treimii prin întreimea numărului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dintru tine Fecioară Preacurată și fără prihană, S-a întrupat Cuvântul lui Dumnezeu, mai presus de cuvânt preafericită.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hristos, Împăratul și Domnul. Prin care a căzut cel ce a înșelat prin lemn, biruit fiind de Cel ce s-a pironit pe el cu trupul, de Dumnezeu, Cel ce dă pace sufletelor noastre.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 5

Irmos:

Marea patimilor cea sălbătică de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat.

În stricăciune a alunecat începătorul neamului, Stăpâne Hristoase, mâncarea neascultării gustând, și la viața a fost ridicat prin patima Ta.

Coborâtu-Te-ai la iad, Stăpâne Hristoase, Cel ce ești Viața, și stricăciune stricătorului făcându-Te, prin stricăciune ai izvorât învierea.

A Născătoarei

Fecioară ai născut, și după naștere ai rămas curată, pe mâini purtând pe Cel ce poartă toate, ca una care ești cu adevărat Fecioară și Maică.

Canonul al II lea al Praznicului, glas 8

Ca apele mării, Iubitorule de oameni, cu valurile vieții mă viforăsc. Pentru aceasta ca și Iona strig către Tine, Cuvinte: Scoate din stricăciune viața mea, Milostive Doamne.

Lăudăm sfântă nașterea ta, cinstim și zămislirea ta cea fără de sămânță, Mireasă a lui Dumnezeu, Maică și Fecioară; și împreună cu noi măresc cetele îngerilor și sufletele sfinților.

Pe tine ceea ce ești Sfânta Sfințelor, înțelepții părinții tăi, curată, te-au pus în casa Domnului, să te hrănești cu cinste și să te gătești spre a fi Maică Lui.

Cele sterpe și maicile dănțuiți, îndrăzniți și sălțați cele neroditoare; că cea fără de fii și stearpă, pe Născătoarea de Dumnezeu a odrăslit; care avea să vindece de dureri pe Eva și de blestem pe Adam.

Aud pe David cântând ție: Aduce-se-vor fecioare în urma ta, aduce-se-vor în Biserica Împăratului; și împreună cu Dânsul și eu pe tine fiica Împăratului te laud.

Canonul Sfințelor martire, glas 4

Dorind a vedea frumusețea Ta cea neasemănată Hristoase, Mucenițele cele rănite de dragostea Ta cea prea-dulce, Cuvinte Cel fără de început, vitejește au răbdat amărăciunea chinurilor.

Ca niște crini au răsărit în mijlocul mucenicilor, fecioarele cele pururea pomenite, și au umplut de miros bun Biserica cu Darul Spiritului, prin mirosurile chinurilor celor de multe feluri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Numai de Mirele cel nemuritor, dorind fecioarele cele tinere, n-au băgat seamă moartea cea văzută, fiind întărite cu putere nevăzută.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfânt este Domnul, care S-a sălășluit în pântecul tău, aflându-te pe tine mai sfântă și mai

curată decât toată zidirea, Maica lui Dumnezeu preacurată Stăpână.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

În pânțele fiarei celei din mare, Iona, palmele întinzându-și în chipul crucii, mântuitoarea patimă mai înainte limpede o a închipuit; de unde a treia zi ieșind, a însemnat învierea cea mai presus de lume, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce cu trupul s-a răstignit și cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți*

sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

La iad Te-ai coborât, Mântuitorul meu, și porțile zdrobindu-le, ca un Atotputernic, pe cei morți ca un Ziditor împreună i-ai înviat; și boldul morții, Hristoase, l-ai frânt, și Adam din blestem a fost mântuit, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, toți ne rugăm Ție: Mântuiește-ne pe noi, Doamne!

Icosul Învierii

Auzind femeile graiurile îngerului, au încetat tânguirea, vesele făcându-se și, cutremurându-se, au văzut Învierea. Și iată, Hristos S-a apropiat de ele, zicând: „Bucurați-vă! Îndrăzniți, Eu am biruit lumea și pe cei legați i-am

eliberat. Deci, grăbiți-vă către Ucenici, vestindu-le că voi merge mai înainte de voi în Galileea, ca să propovăduiesc“. Pentru aceasta, toți grăim Ție: Mântuiește-ne pe noi, Doamne.

Sinaxar

În această lună, în ziua a zecea, Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci, pomenirea Sfințelor martire Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

Pentru ale lor rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 5

Irmos:

Domnul părinților cel preainălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cu trupul înfășurându-Te, ca o momeală în undiță, cu puterea Ta cea dumnezeiască pe șarpe jos l-ai tras, scoțând pe cei ce strigă: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cel ce a înființat alcătuirea cea nemăsurată a pământului în groapă a fost acoperit cu trupul, Cel neîncăput, Căruia toți Îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat ești.

A Născătoarei

Un Ipostas în două firi ai născut, ceea ce ești cu totul fără prihană, pe Dumnezeu întrupat. Căruia toți îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Canonul al II lea al Praznicului, glas 8

Cuptorul haldeilor cu foc fiind ars, s-a răcorit prin Spiritul, cu ajutorul lui Dumnezeu, și tinerii au cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Prăznuim, Preacurată și cu credință ne închinăm sfintei nașterii tale celei din făgăduință; căci ne-am izbăvit din blestemul cel strămoșesc prin Hristos, Cel ce S-a arătat din tine.

Ana acum se veselește și strigă lăudându-se: stearpă fiind, am născut pe Maica lui Dumnezeu. Prin care se dezleagă osândirea Evei și durerea cea din necazuri.

Adam a fost dezlegat, și Eva dănțuiește, și strigă cu Spiritul către tine, Născătoare de Dumnezeu: Prin tine ne-am mântuit de blestemul cel de demult, căci Hristos S-a arătat din tine.

Cele sterpe nu vă mai mârniți și cele neroditoare mângâiați-vă, căci iată Ana mult roditoare s-a arătat. Și acum veselindu-vă maicilor sălțați, împreună cu Maica lui Dumnezeu și împreună vă bucurați.

Canonul Sfintelor martire, glas 4

Poruncindu-vă tiranul cel fărădelege, ca să jertfiți idolilor, de față l-ați înfruntat fecioarelor, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Fiindu-vă gândul luminat cu raze de la stăpânirea cea dumnezeiască, ați risipit negura idolilor, prealăudatelor Mucenițe, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeu părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Nici tăierile membrelor, nici goana, nici scârbele, n-au putut să despartă pe Mucenițe de Hristos, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeu părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mai presus de ființă te-ai învrednicit Fecioară, a purta în pânțe pe Ziditorul carele iarăși ne-a zidit pe noi, cei ce cu credință cântăm : Hristoase bine ești cuvântat.

Cântarea a 7-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân pe popoare le-a tulburat, suflând cu amenințare și cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a îngrozit mânia cea sălbatică, nici focul cel mistuitor; ci împotriva suflând Spiritul cel de rouă

aducător, în foc fiind, au cântat: Prealăudate Dumnezeule al părinților și al nostru ești binecuvântat.

Canonul Învierii **Cântarea VIII, glas 5**

Irmos:

În cuptor tinerii, împletind horă a întregii lumi, cântau Ție, Făcătorului a toate: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Tu pentru paharul cel de voie al mântuitoarei patimi Te-ai rugat, ca și cum ar fi fost fără de voie; că două voințe, potrivite celor două firi, porți în veci, Hristoase.

Cu coborârea Ta, a Celui atotlucrător, Hristoase, iadul, batjocorit fiind, a vărsat pe toți cei omorâți de demult prin înșelăciune, pe cei ce Te înalță întru toți vecii.

A Născătoarei

Pe tine, ceea ce mai presus de minte, în chip dumnezeiesc-omenesc, prin cuvânt ai născut pe Domnul, și ai rămas fecioară, toate fapturile te binecuvântăm, Fecioară, și te preainălțăm întru toți vecii.

Canonul al II lea al Praznicului, glas 8

Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale Tale; Cel ce pui mării hotar nisipul și toate le ții, pe Tine Te laudă soarele, pe Tine Te mărește luna, Ție îți aduce laudă toată făptura, ca Făcătorului tuturor în veci.

Cel ce ai făcut lucruri preamărite pântecelui celui sterp; Care ai deschis pânțele Anei cel neroditor și i-ai dat ei rod, Tu, Dumnezeule sfinte, trup ai luat din Fecioara cea pururea înflorită și de Dumnezeu Născătoare.

Cel ce încui adâncul și-l deschizi pe el; Cel ce urci apa în nori și dai ploaie; Tu Doamne, ai făcut ca din rădăcina cea stearpă a Sfintei Ana, să înflorească rod preacurat și toiag, pe Născătoarea de Dumnezeu.

Tu, Cel ce ai dezlegat legăturile cele nedezlegate ale nerodirii de fii; Tu, Cel ce ai dat celei sterpe sămânță roditoare pe preacurata Maria, din care Fiu Te-ai născut și ca o odraslă ai crescut; Tu, Doamne, ne-ai dăruit pe Maica Ta cea după trup solitoare de venirea Ta la noi, Îndurate.

Ziditorule al cugetelor și săditorule al sufletelor noastre, Cel ce pământul cel neroditor, bine roditor l-ai arătat; Tu, brazda cea demult uscată, îmbelșugată cu bun spic de rod ai lucrat-o pe Ana cea sfântă, care a înflorit preacurat rod, pe Născătoarea de Dumnezeu.

Canonul Sfințelor martire, glas 4

Fiind aprinse de dragostea Ziditorului, ați potolit boldurile șarpelui, săvârșind lupte bărbătești în trup femeiesc. Pentru aceea v-ați încununat cu cununii dumnezeiești.

Vitejește luptându-vă cu vrăjmașii cei nevăzuți, ați biruit cu trupul pe cel fără de trup, cugetătoarelor de Dumnezeu fecioare, strigând: Binecuvântați toate lucrurile pe Domnul.

Fiind întărite în Hristos Isus Mântuitorul, ați biruit tăria vrăjmașului strigând: Binecuvântați poate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Fiind împodobite cu rănila muceniei, și împestrate cu frumusețea chinurilor, prealăudate tinerele fecioare, ați câștigat împărăția cea de sus în Hristos Isus.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca într-un lăcaș împărătesc sălășluindu-se întru tine Dumnezeu, a primit trup omenesc, în două firi lumii S-a arătat, prin tine Fecioară; căruia îi cântăm: Binecuvântați toate lucrurile pe Domnul.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor Crucii, gals 8

Stih: *Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I, și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Binecuvântați, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu-Părintele. Lăudați pe Cuvântul Cel ce s-a coborât și focul în rouă l-a prefăcut; și preainălțați pe Spiritul cel preasfânt, Cel ce dă viață tuturor întru toți vecii.

Preotul: *Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!*

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi*

i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 5

Irmos:

Isaie, dăntuiește! Fecioara a avut în pânțece și a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și om; Răsăritul este numele Lui, pe Care mărimdu-L, pe Fecioara o fericim.

Pe omul cel căzut l-ai luat asupra-Ți, din pânțele fecioresc unindu-Te cu el în întregime, Stăpâne Hristoase; dar, singur neavând părtășie cu păcatul, I-ai mântuit pe el întreg din stricăciune cu preacuratele Tale patimi.

Prin sângele cel dumnezeiesc vărsat, care a curs din coasta Ta cea preacurată și de viață făcătoare, Stăpâne Hristoase, jertfa idolească a încetat cu adevărat; iar tot pământul jertfa laudei Tale îți aducem.

A Născătoarei

Nu pe un Dumnezeu fără de trup, dar nici pe un simplu om a adus Fecioara cea curată și cinstită, ci pe un om desăvârșit și pe Dumnezeu cu adevărat desăvârșit, pe Care îl mărim, împreună cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul al II lea al Praznicului, glas 8

Străin lucru este maicilor fecioria, străină este și fecioarelor nașterea de fii. Iar întru tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s-au rânduie. Pentru aceasta toate semințiile pământului pe tine neîncetat te mărim.

După vrednicia curăției tale, ai dobândit și nașterea prin făgăduință, Maica lui Dumnezeu că oarecând celei sterpe rod de Dumnezeu odrăslit ai fost dată. Pentru aceasta pe tine toate semințiile pământului neîncetat te ferim.

Plinitu-s-a profeția celui ce strigă: Ridica-voi cortul cel căzut al sfințitului David, care întru tine, Preacurată, mai înainte s-a închipuit; prin care toată firea oamenilor, în trupul lui Dumnezeu s-a zidit din nou.

Cinstim scutecele tale, Născătoare de Dumnezeu; mărim pe Cel ce a dat rod celei ce era mai înainte stearpă și a deschis pânțele cel neroditor cu preamărire; că face toate câte le voiește, Dumnezeu fiind Atotputernic.

Ana, de Dumnezeu înțeleptită, odrăslit-ai din pânțe mai presus de nădejde și din făgăduință floare de pom fecioresc, și frumusețea curăției cea de Dumnezeu crescută. Pentru aceasta pe tine, toți, ca pe rădăcina vieții noastre și maică a Maicii Stăpânului, te ferim.

Canonul Sfintelor martire, glas 4

Dorind a vedea frumusețea Mirelui, încă în trup muritor fiind, ați poftit din suflet nemurirea, purtătoarelor de chinuri. Pentru aceea vă fericiți după vrednicie.

Ca niște mielușele fără de răutate, ați stătut înaintea tiranilor, ca între niște lupi sălbatici, și biruind cumplirea lor v-ați adus lui Hristos jertfă bineprimită.

Împletitu-v-ați fecioarelor cunună neveștejită, și ați dobândit dumnezeiasca mărire, și v-ați învrednicit a câștiga împărăția cu adevărat cea veșnică, împreună cu mucenicii, ca niște Mucenițe prealăudate.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca unele ce aveți îndrăzneală către Stăpânul, cinstitelor fecioare, rugați-vă pentru cei ce cu dragoste săvârșesc pomenirea voastră, ca și ei să dobândească mărirea de care v-ați învrednicit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Milostiv fii mie, Hristoase, când vei veni cu mărire să judeci lumea; risipește negura patimilor mele, prin rugăciunea celeia ce Te-a născut, și ale cinstitelor Tale Mucenițe, ca un bun și mult îndurat.

Cântarea a 9-a a Catavsiilor Crucii, glas 8

Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, prin Care lemnul crucii cel de viață purtător, pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a III-a. A Învierii

Că Hristos a înviat, nimeni să nu se îndoiască; căci s-a arătat Mariei, apoi a fost văzut de cei ce au mers pe cale; și celor unsprezece cunosători, care erau împreună, iarăși li s-a

arătat; pe care trimițându-i să boteze, la ceruri s-a înălțat, de unde s-a și coborât: întărind predicarea cu mulțime de semne.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Praznicului

Bucură-se marginile lumii astăzi, întru nașterea ta, Fecioară de Dumnezeu Născătoare Marie, mireasa cea nenuntită; căci întru tine defăimarea părinților tăi pentru nenașterea de fii s-a ridicat, și blestemul strămoașei Eva, cel cu dureri întru naștere, s-a dezlegat.

La Stichoavnă (Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii, glas 5, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Doamne, pecetluită fiind groapa de cei fără de lege, ai ieșit din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu. N-au cunoscut cum Te-ai întrupat Îngerii Tăi cei fără de trup. N-au simțit când ai înviat ostașii cei ce Te-au străjuit. Că amândouă au fost pecetluite pentru cei ce ispiteau; dar minunile s-au descoperit celor ce se închină cu credință Tainei; dă-ne nouă, celor ce o lăudăm, bucurie și mare milă.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Doamne, încuietorile cele veșnice zdrobindu-le, și legăturile rupându-le, ai înviat din mormânt, lăsând giulgiurile Tale spre mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Și ai mers mai înainte în Galileea, Cel ce ai fost străjuit în peșteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Doamne, femeile au alergat la mormânt să Te vadă pe Tine, Hristoase, Cel ce ai pățimit pentru noi; și, venind, au aflat un Înger șezând pe piatra răsturnată; și acela către ele a grăit, zicând: A înviat Domnul! Spuneți Ucenicilor că a înviat din morți Cel ce mântuiește sufletele noastre.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Doamne, precum ai ieșit din mormântul pecetluit, așa ai intrat și la Ucenicii Tăi, prin ușile încuiate, arătându-le lor pătimirile trupului, pe care le-ai primit, Mântuitorule, îndelung răbdând. Cel ce ești din sămânța lui David, răni ai răbdat, iar ca Fiu al lui Dumnezeu, lumea ai eliberat. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile Praznicului, glas 2, din Minei

Lui Ioachim și Anei odraslă s-a arătat Fecioara; pe oameni mântuindu-i din păcatul strămoșesc.

Stih: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta.

Munte umbros s-a arătat, sterilitatea Anei, din care spre mântuirea tuturor se naște Fecioara, Maica Domnului.

Stih: Feții tale se vor ruga mai-marii poporului.

Anei i s-a dezlegat sterpiciunea nerodirii, și lumii odrăslește, spre iertarea de păcate, pe fiica lui Emmanuel.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a III a Învierii, glas 3

Mariei Magdalena, celei ce a binevestit învierea din morți și arătarea Mântuitorului, necrezând învățăceii, au fost certați pentru împietrirea inimii; ci cu semne înarmându-se și cu minuni, la predicare au fost trimiși. Și tu, Doamne, la începătorul luminii Tatăl te-ai înălțat; iar ei au predicat pretutindenii cuvântul, cu

minuni la credință aducând. Pentru aceasta luminându-ne prin ei, mărim învierea ta cea din morți, iubitorule de oameni, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

***Preotul:* Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.
Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lauda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,
și laudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărdit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unele mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte

Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Sfințelor martire Minodora, Mitrodora și Nimfodora a căror pomenire o facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeule nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.